
DAGENS FRÅGOR

PARTIETS VÄL FRÄMST

Det är en ganska vanlig uppfattning att frågan om svenskt medlemskap i Europa är viktigt. 90-talets rösträttsfråga har statsministern sagt. Det viktigaste enskilda beslutet i vår tid har andra påpekat.

Om beslutets magnitud kan man säkert bli oense men det råder bred enighet om att vi inom en snar framtid skall avhålla den femte nationella folkomröstningen under det här seklet just kring EU-medlemskapet. Något säger det väl om frågans betydelse?

Krumbukterna kring det socialdemokratiska partiets ställningstagande i denna centrala politiska fråga fortsätter. Av allt att döma kommer 1900-talets dominerande politiska parti att vid sin fördröjda kongress ta ställning till en halvhjärtad rekommendation om vad socialdemokrater bör rösta på. Något bestämt besked inför framtiden skall det alltför inte bli tal om.

I praktiken betyder socialdemokraternas tövan att de fransäger sig ansvar för Sveriges framtid. "Vi bryr oss mer om att hålla oss väl med så många som möjligt – för det gör det lättare att vinna val – än att ha någon bestämd uppfattning om vad som är bra för Sverige."

För socialdemokraterna betyder makten och de egna positionerna mer än Sveriges framtid. Det är det beskedet de

lämnar när de diskuterar tidpunkter för folkomröstning.

De socialdemokratiska ambitionerna som de hittills har redovisats tyder på att deras enda ambition när partierna skall samlas för att besluta om folkomröstning blir att förhindra att den blir vid en för dem själva olämplig tidpunkt. De bryr sig inte om när det passar svenska folket eller EU-frågan.

Socialdemokraterna håller på att marginalisera sig själva i EU-frågan. Vi skall väl vara tacksamma för det betyder ju att de marginaliserar sig i svensk politik.

CITATET - SURDEGSHÖGERN!

Tiderna förändras och vi med den. För att påminna om hur snabbt perspektiven kan förskjutas vill redaktionen gärna delge Svensk Tidskrifts läsekrets ett litet smakprov på hur debatten gick inom den unga högern när det begav sig för drygt 20 år sedan.

I Moderat Debatt 1/1969 refererades nämligen HUF:s sista förbundsstämma (man bytte där namn till MUF). Stämman antog ett manifest vars första konkreta punkt handlade om den "ekonomiska maktkoncentrationen hos ett fåtal stora förmögenhetsägare". Manifestet försakade debatt där bland andra en

Hans-Erik Lindh opponerade sig kraftigt: "Varje människa måste ha rätt att bygga upp en förmögenhet", tyckte han. Då steg en lång yngling upp i talarstolen och förkunnade att "Lindh försvarar surdegshögern. Samme yngling fortsatte:

"Det är svårt att motivera jätteförmögenheter som ärvs från led till led. Vi hymlar om att sälja LKAB och yrar om AP-fonderna, men skall vi nå en ägardemokrati får vi ta till lite andra metoder och göra något åt de stora förmögenheterna."

Den länge ynglingen var nybliven redaktör för Svensk Linje och hette Carl Bildt!

AMATÖRER I KANSLIHUSET?

Massakern på marknadsplatsen i Sarajevo, väckte världen till ny vrede. Ett svagt hopp flämtade också: skulle FN äntligen ingripa mot skurkarna?

I Sverige kräver bl a många socialdemokrater militärt våld. (Den trendkänslige Pierre Schori vill till och med skicka en kryssningsmissil mot Belgrad!)

Men regeringen lyssnar inte på offrens skrik. Den tar på sig sina mest parodiskt statsmannamässiga miner och låter som ett eko från Maj-Britt Theorin m fl under Gulf-kriget. "Att släppa loss en flod av vapen till området" skulle inte lösa problemen, säger statsministern som också undervisar oss om att man inte kan skapa fred med bomber.

Samtidigt uttalar Sveriges politiker sin

tillfredsställelse över att Sverige tog hemliga kontakter med NATO för att få hjälp (mest flygbombning, eventuellt kärnvapen) om vi blev angripna. Tänk om NATO sagt "Nej med bomber löser man inga konflikter. Förresten vill vi inte leverera vapen till er, det skulle bara förlänga ett eventuellt krig".

Ingen har påstått att flygattacker skulle skapa fred i Bosnien. Däremot att det kanske kan stoppa massmordet på civila – en förutsättning för fred.

Overksamheten motiveras med risken att FN-soldater kan utsättas för repressalier. Hur har det blivit så? I FN:s resolution 836 4 juni 1993 står bl a att UNPROFOR får:

take the necessary measures, including the use of force, in reply to bombardments against the safe areas - - - or to armed incursion into them or in the event of any deliberate obstruction - - - to the freedom of movement of UNPROFOR or of protection humanitarian convoys.

Detta är ord som är ägnade att väcka höga förväntningar hos de arma människorna i Bosnien. Verkligheten är hjärtskärande anorlunda.

Det finns anledning att ställa frågor om det politiska ansvaret för hur trupper med detta mandat hamnat i en situation där de, i stället för att lösa uppgiften, är en gisslan som hindrar alla beslutsamma motåtgärder. Är de på rätt plats med rätt utrustning? Var det detta överste Henricsson syftade på när han talade om amatörer i kanslihus och utrikesdepartement?